

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.565 van 23 februari 2000

A. 87.980/VI-15.314

In zake : **CONTENT** Alain,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain DETHEUX, advocaat,
Dejonckerstraat 46
1060 Brussel,

tegen :

1. **de Franse Gemeenschapscommissie**, vertegenwoordigd door haar College,
2. **de Provincie Waals-Brabant**, vertegenwoordigd door haar bestendige deputatie,
3. **de Gemeente Elsene**,
4. **de Gemeente Schaarbeek**,
5. **de "Haute Ecole Lucia de Brouckère"**,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
Bolwerksquare 1A
1050 Brussel.

Tussenkomen partij :

LONGRIE Monique,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Gulden Vlieslaan 68/9
1060 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE
RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 22 november 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain CONTENT de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de "beslissingen van de instantie die het onderwijs van de 'Haute Ecole Lucia de Brouckère' organiseert, waarbij mevrouw Monique Longrie tijdelijk aangesteld wordt tot directeur van de pedagogische categorie";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde handelingen vordert;

Gezien het op 22 december 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Monique LONGRIE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2000, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 februari 2000 om 10.00 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GUSTIN, loco Mr. DETHEUX, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van mevrouw VERMEULEN, attaché, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. COENRAETS, advocaat, die voor

de overige verwerende partijen verschijnt, en van Mr. SIMONART, loco Mr. DE WOLF, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker en Monique LONGRIE, beiden lid van het personeel van de "Haute Ecole Lucia de Brouckère", zich kandidaat hebben gesteld voor een tijdelijke aanstelling tot directeur van de pedagogische categorie van die school, ter vervanging van Philippe RENARD, de titularis van dat ambt, die met verlof wegens opdracht is bij een ministerieel kabinet; dat de instantie die het onderwijs van de school organiseert, op 5 oktober 1999 de bestreden beslissing heeft genomen waarbij Monique LONGRIE aangesteld wordt per 11 oktober 1999;

Overwegende dat uit artikel 1 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 24 juni 1996 houdende toekenning van de rechtspersoonlijkheid aan de inrichtende macht van de Hogeschool Lucia de Brouckère voortvloeit dat de vereniging tot stand gebracht door de Franse Gemeenschapscommissie, de provincie Waals-Brabant en de gemeenten Elsene en Schaarbeek met het oog op het organiseren van die school, zelf rechtspersoonlijkheid bezit, evenzeer als de genoemde publiekrechtelijke rechtspersonen die de vereniging tot stand gebracht hebben; dat de bestreden beslissing uitgaat van de instantie die het onderwijs van de school organiseert; dat deze derhalve de enige verwerende partij is; dat het verzoek van de Franse Gemeenschapscommissie, de provincie Waals-Brabant en de gemeenten Elsene en Schaarbeek om

buiten het geding te worden gesteld, dient te worden ingewilligd;

Overwegende dat de "Haute Ecole Lucia de Brouckère" niet kan worden gevolgd wanneer ze vraagt dat het verzoekschrift niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat daarin niet de school als verwerende partij wordt aangewezen, doch de voornoemde verenigde rechtspersonen, als zijnde bevoegd voor het bestuur ervan, en omdat bij dat verzoekschrift niet-bestaande beslissingen worden aangevochten die beweerdelijk door die rechtspersonen samen zijn genomen, en niet de enkele beslissing genomen door de onderwijsorganiserende instantie; dat verzoeker zich weliswaar vergist heeft in het bij name noemen van de bestreden handeling en van de verwerende partijen, maar dat uit zijn verzoekschrift duidelijk blijkt dat hij wel degelijk de voornoemde beslissing van 5 oktober 1999 betwist van de instantie die het onderwijs van de genoemde hogeschool organiseert, en dat die beslissing de bij het huidige beroep aangevochten handeling vormt; dat de laatstgenoemde verwerende partij dit niet verkeerd heeft kunnen inschatten en dat ook niet heeft gedaan, daar ze in haar nota met opmerkingen antwoordt op de tegen die beslissing aangevoerde middelen; dat het niet in acht nemen van het bepaalde in artikel 8, tweede lid, 2°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, naar luid waarvan de verzoeker tot schorsing in zijn verzoekschrift de naam en de woonplaats of de zetel van de verwerende partij moet vermelden, door dat voorschrift niet wordt gestraft met de nietigheid van het verzoekschrift, noch op enige andere wijze; dat volgens een vaste jurisprudentie de ontstentenis van de vermelding van de verwerende partij of een vergissing in die vermelding kan worden hersteld en de geldigheid van de aanhangigmaking van het geschil bij de Raad van State niet aantast; dat de exceptie derhalve niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker het gevaar voor een moeilijk te herstellen nadeel dat de bestreden beslissing hem berokkent, als volgt uiteenzet :

- die beslissing kan alleen uitwerking hebben voor de beperkte periode, geraamd op maximaal vijf jaar, van het verlof wegens opdracht dat door Philippe RENARD, de titularis van het ambt, is aangevraagd, zodat die beslissing, indien ze niet geschorst wordt, ertoe zou kunnen leiden dat verzoeker geen aanstelling in dat ambt meer kan genieten; een annulatiearrest kan het daaruit voortvloeiende nadeel niet naar behoren herstellen, daar dat arrest alsdan "gewezen wordt op een tijdstip waarop verzoeker niet meer in staat is te solliciteren (...) omdat het verlof van de heer RENARD naar alle waarschijnlijkheid geëindigd zal zijn";
- die beslissing ontnemt verzoeker de gelegenheid een hoger ambt te bekleden en aldus voor zijn loopbaan nuttige ervaring op te doen;
- de beslissing raakt hem in moreel opzicht, in zoverre zijn aanstelling in die functie, zelfs voor een beperkte duur, het logische gevolg was "van zijn engagement in de hogeschool Lucia de Brouckère", waar hij lid is van de raad van bestuur en van de raad van de afdeling comptabiliteit;
- die beslissing houdt geen rekening met de massale steun die het onderwijzend personeel van de pedagogische categorie hem heeft betuigd en ze wijst een concurrente aan, om redenen die niets van doen hebben met de bekwaamheden vereist voor het uitoefenen van een bestuursfunctie, aangezien de respectieve verdiensten van de gegadigden niet in aanmerking zijn genomen;

Overwegende dat een niet-aanstelling in tijdelijk verband in het onderwijs op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat in het onderhavige geval van dat beginsel niet hoeft te worden afgeweken; dat inzonderheid uit de omstandigheid dat de bestreden beslissing verzoeker belet gedurende een

beperkte periode een hoger ambt uit te oefenen niet kan worden geconcludeerd dat zijn loopbaan er ernstig door zou worden benadeeld; dat het overigens geenszins onwaarschijnlijk is, hoewel verzoeker meent van wel, dat niet vóór het einde van het verlof van Philippe RENARD een bodemarrest zal zijn uitgesproken, een verlof waarvan verzoeker zelf de duur op vijf jaar raamt, zodat verzoeker in dat geval eventueel opnieuw de gelegenheid zou krijgen een aanstelling te genieten in het hogere ambt waarvan hij meent op onregelmatige wijze geweerd te zijn;

Overwegende voorts dat indien de betwiste beslissing vernietigd wordt, noch de tussenkomende partij, noch de overheid zich kunnen beroepen op de anciënniteit en de ervaring die de tussenkomende partij krachtens die beslissing heeft verkregen;

Overwegende ten slotte dat in de regel een moreel nadeel voortvloeiend uit een bestuurshandeling genoegzaam hersteld wordt door een annulatiearrest; dat er geen enkele grond is om van die regel af te wijken; dat de overheid geenszins afbreuk doet aan inzonderheid verzoekers eer of wijze van dienen;

Overwegende dat daaruit volgt dat verzoeker niet aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de vordering dient te worden afgewezen, aangezien niet is voldaan aan één van de vereisten gesteld in artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, die vervuld moeten zijn opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan worden bevolen;

Overwegende dat Monique LONGRIE bij een op 22 december 1999 ingediend verzoekschrift vraagt als

tussenkomen de partij te mogen optreden; dat er grond bestaat om dat verzoek in te willigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst ingediend door Monique LONGRIE wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op drieëntwintig
februari tweeduizend door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
 HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.